

II Księga Kronik

Rozdział 13

1. Roku ośmnastego króla Jeroboama królował Abia nad Judą. 2. Trzy lata królował w Jeruzalem, a imię matki jego Michaja, córka Uriel z Gabaa. I była walka między Abią i Jeroboamem. 3. A gdy Abia stoczył bitwę i miał barzo waleczne męże i wybranych czterzy sta tysięcy, Jeroboam zszykował naprzeciw wojsko ośm set tysięcy mężów, którzy też wybrani byli i barzo mocni ku bitwie. 4. Stanął tedy Abia na górze Semeron, która była w Efraim, i rzekł: Słuchaj Jeroboamie i wszytek Izraelu! 5. Aza nie wiecie, iż JAHWE Bóg Izraelski podał królestwo Dawidowi nad Izraelem na wieki, jemu i synom jego przymierzem soli? 6. I powstał Jeroboam, syn Nabat, sługa Salomona, syna Dawidowego, i podniósł wojnę przeciw panu swemu. 7. I skupili się do niego mężowie nikczemni i synowie Belial, i przemogli przeciw Roboam, synowi Salomonowemu, a Roboam był prostak i lękliwego serca i nie mógł się im oprzeć. 8. A tak wy teraz mówicie, że się możecie oprzeć królestwu PANSKIEMU, które trzyma przez syny Dawidowe, a macie ludu moc wielką i cielce złote, które wam uczynił Jeroboam za bogi. 9. I wyrzuciliście kapłany PANSKIE, syny Aaronowe i Lewity, a poczyniliście sobie ofiarowniki jako wszyscy narodowie ziemscy: ktokolwiek przyjdzie a poświęci rękę swoją w byku z wołów i w siedmiu baranów, zostaje się ofiarownikiem tych, którzy nie są bogowie. 10. A JAHWE, Bóg nasz jest, którego nie opuszczamy, i kapłani służą Panu z synów Aaronowych, i Lewitowie są w porządku swoim. 11. Całopalenia też ofiarują JAHWE na każdy dzień rano i w wieczór, i wonne kadzenie według rozkazania zakonu sprawione, i bywają wykładane chleby na stole preczystym: i jest u nas lichtarz złoty i lampy jego, aby je zapalono zawsze na wieczór; my bowiem strzeżemy przykazania JAHWE Boga naszego, któregoście wy opuścili. 12. Otóż w wojsku naszym hetmanem jest Bóg i kapłani jego, którzy trąbią w trąby i brzmia przeciwko wam. Synowie Izraelscy, nie walczcie przeciw JAHWE Bogu ojców waszych, bo nie z pożytkiem waszym! 13. To gdy on mówił, Jeroboam z tyłu zasadzkę czynił. A stojąc przeciw nieprzyjacielowi, nie baczącego Judę obtaczał swym wojskiem. 14. I obejrzawszy się Juda, obaczył, że nalegała bitwa i z przodku, i z tyłu, i zawołał do JAHWE, a kapłani poczęli trąbić w trąby. 15. I wszyscy mężowie Juda okrzyk uczynili. A oto gdy oni wołali, przestraszył Bóg Jeroboama i wszytkiego Izraela, który stał przeciwko Abia i Juda. 16. I uciekli synowie Izrael przed Judą, i podał je Bóg w ręce ich. 17. Poraził je tedy Abia i lud jego porażką wielką i poległo rannych z Izraela pięććroć sto tysięcy mężów mocnych. 18. I poníženi byli synowie Izraelscy naonczas, a synowie Judzcy zmocnili się barzo, przeto iż ufali w JAHWE Bogu ojców swoich. 19. I gonił Abia Jeroboama uciekającego, i pobrał miasta jego, Betel i córki jego, i Jesanę z córkami jego, Efron też i córki jego. 20. I nie mógł więcej się oprzeć Jeroboam za dni Abiasowych. Którego zabił JAHWE i umarł. 21. A tak Abias, umocniwszy królestwo swe, pojął żon czternaście i zrodził dwadzieścia i dwu synów, i szesnaście córek. 22. A ostatek mów Abia i dróg i spraw jego opisane są barzo pilnie w księgach Addo proroka.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.